

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

XXV. De Grauioribus culpis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

lectionem recitet, vsque ad satisfactionem. Refectionem autē cibi, post Fratrum refectionē accipiat, mensura vel hora qua prauiderit Abbas ei competere: Vt si. verbi gratia, Fratres reficiūt Sexta hora, ille Frater Nona: si Fratres Nona, Ille Vesperina, vsque dum satisfactione cōgrua veniam consequatur.

De grauioribus culpis. C A P. XXV.

IS Frater qui grauioris culpæ noxa tenetur, suspendatur à mensa simul & ab Oratorio. Nullus ei Fratrum in vlllo iungatur cōsortio, neque in colloquio. Solus sit ad opus sibi iniunctum, persistens in pœnitentiæ luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam dicentis, traditum huiusmodi hominem Sathanę in interitum carnis, vt spiritus saluus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat, mensura vel hora qua prauiderit ei Abbas competere. Nec à quoquam benedicatur transeunte, nec cibus qui ei datur.

Cor. 5.

I (QVI GRAVIORIS CULPÆ NOXA TENETVR.) *Quia in huius Declaratorij, & etiam Ordinationem Capituli Generalis celebrandi plerisque locis & casibus pro qualitate, & grauitate culparum certa pœna seu pœnitentiæ taxata sūt, pro pace bonorum, & ad reprimendam improborum & temerariorum audaciam: & quia iustum est, vt metus pœna coerceat, quos Dei metus & virtutis amor à malo non reuocat: volumus ac præci-*

pimus

cipimus omnino & inuolabiliter à transgressoribus obseruari.

2. Quare si delictum, aut transgressio huiusmodi secreta fuerit, secretò quoque taxatam pœnitentiæ facere non postponat, nec aliter à quoquam; etiam à Pralato proprio dispensari valeat: nisi pœnitentiâ per Ordinationes statuta esset publicè peragenda: vt putà in terra in Refectorio comedere, quo casu in aliam secretam commutari possit. Si verò manifestum delictum, aut transgressio ipsa fuerit, publicè etiam, secundum taxatam pœnitentiâ pœniteat. Quod si facere neglexerit aut recusauerit, à nemine vt supra dispensari valeat. Et si intra triduum publicè non pœnituerit, pro huiusmodi contemptu, bis eandem pœnitentiâ facere teneatur. Si verò intra aliud sequens triduum proteruè, & pertinaciter distulerit: eandem pœnitentiâ etiam tertio cogatur iterare. Demum si aliis adhuc tribus diebus animo, (quod Deus auertat) persisterit contumaci & indurato: statim tanquam incorrigibilis, rebellis, & obstinatus, ac contemptor Sanctæ Regule, & Ordinationum Capituli Generalis, custodia donec resipuerit & prædictam pœnitentiâ toties facere promiserit, quoties vt supra distulerat vel recusauerat, mancipetur.

3. Nec in aliquo præmissorum à Pralato suo, nec ab aliquo alio, etiam Præsidente ipso, nisi forte in aliqua breui prædictorum terminorum, dilationis mora: Et hoc ex aliqua rationabili causa valeat dispensari. Maiori quippe vindicta (secundum quod dicit Beatus Pater Benedictus in Regula) subiaccere debet, qui nõ vult humilitate corrigere, quod negligentia culpa deliquit.

Cap. 45.

4. Quod si nec sic respuerit, nec ad cor redierit, tunc demum, quod Regula praescribit fiat, quae praecipit, ut huiusmodi corporali vindicta subiaceat, ut infra patebit.

5. Igitur Generale Capitulum, & Congregationis Regimen, Monasteriorum quoque nostrorum Praelati, praedicta omnia seruent diligenter, & ut dictum est, procurent ab huiusmodi transgressoribus inuiolabiliter obseruari.

6. Quoniam autem ubi maius ex culpa periculum imminet, ibi quoque maior adhiberi debet cura, ne subintret: Ideo maxime inuigilare debent Praelati, caeterique Superiores, in ijs quae ad fidem Catholicam integre, inuiolabiliterque seruandam pertinent. Animaduertant igitur, an in suis Monasterijs ullus sit prauis opinionibus imbutus, vel eo nomine suspectus, omnesque moneant Monachos, ut si quem nouerint aliquid dixisse, aut fecisse, ob quod in suspicionem probabilem talis delicti venerit, ad se statim deferant, aut ad Praesidentem, vel ad Visitatores, aut si magis placet ad viciniorem Episcopum, vel Inquisitorem. Quod si vllò vnquam tempore ad notitiam Superiorum peruenerit, quempiam aliquos hoc modo suspectos nouisse, nec manifestare voluisse: contra eum tamquam fauorem, & de haeresi suspectum procedatur.

7. Si verò aliquid huiusmodi Praesidenti, Visitatoribus, aut Praelatis fuerit denuntiatum, ipsi statim, delata, Romam Procuratori Generali fideliter mittant, Illustrissimis Cardinalibus Inquisitoribus exhibenda.